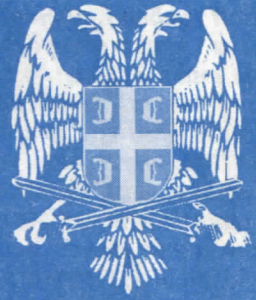

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НОВИ БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2001.
ГОДИНА XII БРОЈ 1637

ГЛАС ЗА СРПСКЕ РАДИКАЛЕ ЈЕ ГЛАС ЗА БОЉИ БЕОГРАД

Ми, српски радикали, немамо много начина и могућности да вам се обратимо. Захваљујући медијском једноумљу, не можемо своју поруку да вам пошаљемо преко електронских или неког од централних писањих медија, те користим ову необичну форму писма, како бих вам се у најкраћем представио и указао на мотиве сопственог политичког деловања, рада моје, надам се и ваше, Српске радикалне странке. Покушаћу да вас уверим да је глас за кандидата српских радикала глас за поштеног човека, марљивог, политички доследног и посвећеног интересима свог, српског, народа, а у овом

случају и потребама својих комшија, оних са којима свакодневно дели муке, проблеме и лепоту живљења у нашем Новом Београду.

Рођен сам 1958. године. Већ 25 година живим са породицом у Новом Београду. По занимању сам дипломирани грађевински инжењер и радим на одржавању система у Енергогасу. У Српску радикалну странку сам се учланио зато што мислим да Србија заслужује оне људе који ће водити рачуна о њеним, а не о туђим интересима, зато што желим стварне, а не лажне економске реформе и зато што смограм да само поштени, часни и одговорни људи могу да воде Србију у

сигурнију будућност. Постоји, додуше, још један разлог. Желео сам да се придружим онима на српској политичкој сцени који без страха, одлучно и храбро, говоре о свим проблемима са којима се као држава и народ суочавамо, отворено критикују власт, раскривавају њене афере и бројне малверзације. Једноставно, борити се, представља и мој животни мото.

Београђани су, последњих година, добијали много обећања. Од готово свих политичких странака. Како су долазили неки избори за Београдску скупштину, тако смо, сви заједно, слушали о величанственој будућности нашег Београда, његовом

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

брзом уређењу, трајном решавању комуналних и проблема у градском превозу, нижим дажбинама за Инфостан и много, много бољем животу свих нас. Ипак, стварност је демантовала и оне који су то обећавали и нас који смо, бар нешто од тога, очекивали.

Већ годину дана, у Београду је на власти ДОС. За то време, осим спектакуларних најава чудовишних и помало фантастичних промена, Београђани, а посебно становници Новог Београда нису добили ништа. Од побољшања градског превоза видели смо само његово тристопроцентно поскупљење, једнаку нередовност у поласцима аутобуса и трамваја и још веће гужве него раније. Од стотине нових, бар тако је режим најављивао, тролејбуса, трамваја и аутобуса, које су Београду и Београђанима требали да поклоне Берлинци, Бечлије, Атињани и ко зна ко све још, добили смо неколико старих, готово ендемских примерака, који су већ били упућени на рециклажу. Ипак, старо гвожђе боље је истоварити у Србији, него у неком од немачких или грчких градова. Они тако мисле.

Уколико бисте ми указали своје поверење залагао бих се за више реда, дисциплине, поштовање реда војске, подстицање производње и куповине нових домаћих моторних возила, разуме се и неупоредиво прихватљивије цене превоза. Оне које ви, моје комшије, можете да платите.

Цене комуналних услуга свакога дана су веће, уосталом, као и свих осталих роба и услуга у нашој Србији. Грејање, већина грађана, или неће моћи да плати, или ће се просто и једноставно, онако демократски, смрзавати.

Борићу се да се свим Београђанима омогући загревање стамбених површина по много нижим ценама од тренутних и покушаћу то да објасним представницима већине у Скупштини града. Захтеваћу од власти да прекину са свакодневном кукњавом и коначно крену у какво-такво решавање основних проблема обичних људи.

Наш Београд је прљав. Сви смо помало криви за то. Власт највише. Београд и његови становници заслужују оне представнике који ће о свом граду размислити домаћински, оне који ће својим ангажовањем и буквално терати надлежне службе да ефикасније обављају своје послове, посебно у одржавању елементарних хигијенских услова.

Наш град је метропола. Међутим, у последњих годину дана у Београду апсолутно ништа није изграђено. Комунална инфраструктура је запуштена, споменици културе препуштени зубу времена, а највећи успех власти представља рушење, а не прављење, зидање и изградња. Нашем Новом Београду много тога недостаје. Није потребно много улагања да би се озелениле нове површине, а тиме бисмо обезбедили и простор за игру деце и доколицу одраслих, али и створили услове за више кисеоника толико неопходног свима у нашој општини.

Као кандидат за одборника у Скупштини Београда, не могу и не желим да вам обећавам куле и градове, оно што не могу да испуним, али вам гарантујем да ћу се својски, поштено и часно, трудити да заступам ваше интересе, интересе Београда и нашег Новог Београда.

С поштовањем,
Ваш кандидат
д-р инж. грађ. Драгомир Павловић

ШЕШЕЉ ОТКРИО УБИЦЕ!

Зоран Давидовић Ђанда и Бранко Јевтовић Јорга су ликвидирали Славка Ђурувију, Станко Суботић Цане је организовао убиство Радована Стојичића Баце, а Горан Петровић и Зоран Мијатовић су организатори убиства Момира Гавриливића Гавре, истакао је на редовној конференцији за новинаре председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ.

„Министар унутрашњих послова Србије Душан Михајиловић оптужио је јуче лидера Српске радикалне странке Војислава Шешеља да ће, у циљу рушења Владе Србије, покушати да исценира атентат у којем ће он сам бити лакше повређен.

Према речима министра полиције. Шешељев план је да се наводни атентат прикаже као Михајиловићева освета због оптужби које је против њега изнео председник Српске радикалне странке.”

ИЗЈАВА ПРЕДСЕДНИКА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Српска радикална странка, на чијем челу, открила је и јавности обелоданила извршиоце појединих убистава извршених у Србији. Све информације које сам објавио, а са тим упознао и Министарство унутрашњих послова, потпуно су истините и веродостојне. Нико, па ни министар, ни председник Владе, ни било ко други у Србији није смео да негира ништа од онога што сам саопштио јавности. Нико није у стању да каже да Зоран Давидовић Ђанда и Бранко Јевтовић Јорга нису ликвидирали Славка Ђурувију, такође нико не демантује чињеницу да је Станко Суботић Цане организовао убиство Радована Стојичића Баџе, а шефови Удбе Србије нису у стању да објасне одакле тачни подаци (у минут) о кретању Момира Гавриловића Гавре на дан његове ликвидације, те је њихова директна одговорност за то убиство свима очигледна. Одговорност брата министра Михајловића у отмици Мишковића је неспорна, као и директна умешаност Драгана Карлеуше у бројне афере и финансијске малверзације о којима сам говорио. Медијска хајка против мене и Српске радикалне странке, челницима режима неће помоћи у скидању сопствене кривице и одговорности за прикривање и учешће у извршењу злочина.

Смешне су и јадне оптужбе министра унутрашњих послова о томе како желим да прикријем некакво учешће у ратним злочинима или било чему сличном. Јавно позивам Ми-

хајловића да ако има било какав доказ против мене да са тим подацима конкретно изађе у јавност, у противном сваке његове будуће изговорене лажи и клевете само ће ме за-

бављати. Једино се плашим што ће српски народ још извесно, кратко време жалостити чињеница да је Михајловић министар у Српској влади.

На кривичне пријаве и тужбе челника режима одговарам тако да једва чекам почетак суђења где ћу доказати све своје тврдње, а за вођење таквих судских поступака нећу се позивати на посланички имунитет, ни у Савезној ни у Републичкој скупштини.

У писаној изјави Душана Михајловића најинтересантније је то што је мене и странку којој припадам назвао аветима прошлости. Најгори представници Титовог диктаторског режима, дугогодишњи сарадници социјалистичког режима и челници, ипак, најлошијег и потпуно криминализованог режима ДОС-а се усуђују да борце за демократију и политичке слободе називају аветима прошлости. Да није смешно било би жалосно.

Српска радикална странка и ја, настављамо своју борбу, а народ, као врховни судија, најбоље ће проценити ко и како је заступао његове интересе.

Обавештавам јавност да сам схватио поруку Душана Михајловића коју ми је послао измишљајући некакво саморањавање као средство политичке борбе против њега и његове Владе. Наиме, још од периода Брозове диктатуре, научио сам да се борим против тоталитарних система, одлучно, својим знањем и свом снагом, али никада нико није послао тако глупу поруку народу по којој бих се сам ранио, како би ми то користило у политичке сврхе, као што је то учинио режим ДОС-а. Наравно, није то била суштина и смисао онога што ми је режим послао као упозорење. Наиме, цела та прича смишљена је као порука и упозорење да се не бавим политиком на начин на који то чиним, да не разоткривам и раскринкавам афере режима, јер би могли и мене да ликвидирају, а јавности би саопштили како су то учинили неки радикали, који су хтели да ме ране, али су погрешили па су ме убили. Обавештавам и власт да сам поруку и упозорење разумео, али ми не пада на памет да од борбе за интересе српског народа, истину и правду одустанем. Борићу се, а ви покушајте да ме убијете. Не би вам било први пут.

Председник
Српске радикалне странке
др Војислав Шешељ

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ А БЕОГРАДСКА ВЛАСТ ЈОШ ГОРА

Након последњих локалних избора у Београду, многи су очекивали да ће нашем граду да крене на боље. Они, којима су грађани поверили управу над Београдом, нису оскудевали у обећањима да и нас чека место у Европи, да ће решити виталне проблеме овог града. Међутим, врло брзо је постало јасно да је за њих највећи проблем грађана тај, што функционери Скупштине Града не могу да једу позлаћеним есцајгом, па су зато из буџета, који сви ми пунимо нашим новцем, издвојили 1.700.000 динара да би у „Дептеру“ купили кашике, виљушке и ножеве. Европски, нема шта.

Од њихових белосветских пријатеља и заштитника добили смо суперхитну суперпомоћ, у облику неколико контејнера, без којих не би ни знали шта да радимо. На страну то, што из тих контејнера дан и ноћ „кипи“ смеће, јер нема ко да га однесе.

Челници Скупштине Београда очигледно сматрају да је рак рана овог града то, што неко поседује киоск, чијим радом издржава породицу, или неко други од наших суграђана има кућу, која је за пола квадрата већа од оног, што је предвиђено урбанистичким планом. Такве случајеве њихови демократски багери очас решавају. Али зато нико од њих неће имати ништа против три киоска на моријевској пијаци и четвртог у тржном центру „Пирамида“ на Новом Београду, у власништву председника Скупштине Града, Радмиле Хрустановић, укупне површи-

Градска скупштина: ДОС- ова борба за привилегије

не просечног стана, иако дотична има дозволу само за један објекат величине до 7,5 квадратних метара. Градска власт неће имати ништа ни против тога, што Бојан Станојевић, потпредседник Скупштине Града из Демократске странке, ради надоградњу укупне површине 400 квадрата, на име своје жене и таште, иза Позориштанца „Пуж“. Саопштили су нам да су сви једнаки пред законом, али неки су изгледа једнакији од других.

Уместо да размишљају о инвестицијама у комуналну инфраструктуру, „демократска“ градска власт је организовала специјалне јуришне јединице, састављене од различитих градских инспектора и полицајаца и „демократски“ се брутално обрачунала са уличним продавцима, људима који, немајући други избор, само на тај начин издржавају себе и своје ближње. Званично, то су назвали „борбом против сиве економије“.

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Издање приредио: Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд

• Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Марина Рагуш

• Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић Радовановић

• Техничко уређење и компјутерски прелом: Саша Радовановић • Лектор: Зорица Илић

• Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Јана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић • Секретар редакције: Љиљана Михајловић • Штампала: „ЕТИКЕТА“, Болеч